

IV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Kommissarier ved Jærnbannerne.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 8. December 1905.)

Nærværende Lovforslag er fremsat her i Tinget i den samme Skikkelse, hvori det blev vedtaget af Folketinget i Samlingen 1904—05, i hvilken Samling Forslaget kun blev undergivet en første Behandling i Landstinget og henvist til et Udvalg, som under 30. Marts 1905 afgav Beretning. Af denne fremgik, at der i Udvalget var Stemmning for at tilvejebringe lovordnede Forhold angaaende Jærnbankommissariatene.

Ved de Forhandlinger, der ere førte af det nu om Sagen nedsatte Udvalg, har det da ogsaa vist sig, at der fremdeles er Beredvillighed til Stede for at faa Sagen lovordnet, men der har paa den anden Side vist sig Vanskelighed ved at finde et passende Grundlag for de Bestemmelser, som man kunde ønske at træffe ved en Omordning af Kommissarievirksomheden, og som nogenlunde kunde svare til de Krav, der med Rette kunne stilles, navnlig fra Privatbanernes Side.

I sin nuværende Skikkelse hviler Kommissarievirksomheden juridisk set paa Forordningen af 5. Marts 1845, Lov Nr. 52 af 12. April 1889 og Lov Nr. 166

af 18. December 1897 samt praktisk set paa de Erfaringer, man har indhøstet i de mange Aar. Der har flere Gange offentlig, saavel i Rigsdagen som udenfor denne, været rettet Anker dels imod selve Institutionen og dels imod den Maade, hvorpaa de af den skabte Hverv ere varetagne.

Udvalgets Flertal (Jørgen Berthelsen, Breinholt, Ejsing, N. Hansen, Kofoed, Villars Lunn, Rambusch og Tolderlund) er enigt om, at der bør foretages en Forandring paa nærværende Omraade og navnlig saaledes, at Privatbanerne blive stillede mere frit med Hensyn til Driften af Banerne, saa man ikke som under de nuværende Forhold for rene Bagateller maa gaa til Kommissarius for at indhente dennes Tilladelse. Som det vil ses af medfølgende Bilag II, ønske Privatbanernes Bestyrelser stærkt at betone, at Privatbanerne bør stilles saa frit som muligt og med saa meget Selvstyre, som er foreneligt med det Tilsyn, der maa anses for nødvendigt til Driftens Sikring, og at Privatbanerne, hvis samlede Længde er ca. $\frac{2}{3}$ af Statsbanernes, navnlig ikke paa nogen Maade bør underordnes Statsbanerne,